

Moralsk sitatsprøyte

I Moralsk Opprustnings propagandabrosjyrer leser vi om snart det ene, snart det andre landet som har fått sine sorger og bekymringer brakt ut av verden takket være den «overlegne ideologi». Som oftest er vi ute av stand til å ta til gjemåle mot alt dette fantastiske skrytet. Selv den som etter evne forsøker å følge med i hendningene ute i verden, må erkjenne at det bare er et høyst overfladisk bilde man er i stand til å skaffe seg. For vanlige mennesker er det rett og slett uoverkommelig å trenge dypere inn i problemene. Ikke minst der det de indre forhold i de nye stater som vokser opp som paddehatter. Kan man klare å holde en noenlunde oversikt over navnene på de nye statsdannelsene, får man slå seg tilfreds.

Men det er ikke minst i disse nye statene at Moralsk Opprustning henter ammunisjonen til sitt verdensomfattende propaganda-batteri. Det bringes haugevis av sitater av presidenter og statsministre i Ghana, Nigeria, Kamerun, Uganda osv. om hvilken banebrytende innsats Moralsk Opprustning har gjort og hvordan den overlegne ideologien med et trylleslag har løst alle problemer og vansker. Og hva skal så vi skeptikere si? Det hele lyder noe tvilsomt, men vi mangler forutsetninger for å motbevise det svulstige skrytet.

Så hender det en gang i blant at Moralsk Opprustning begir seg inn på gebeter, hvor vi tross alt har visse kontrollmuligheter. Det gjelder først og fremst når europeiske og amerikanske forhold trekkes inn i bildet. Da kan vi rett som det

er gripe Moralsk Opprustning både i småfusk og større uretteligheter. Det viser seg svært ofte at den oppskrytte overlegne ideologi kommer sørgelig til kort når det virkelig røyner på.

Eller la oss ta en liten svipp-tur til et par land utenfor Europa. Et av de land hvor Moralsk Opprustning etter eget sigende skal ha utrettet underverker, er Japan. Og bevegelsens gromgutt i det landet var statsminister Kishi, som nylig

måtte trekke seg tilbake etter de voldsomme demonstrasjonene som bl. a. tvang regjeringen til å avlyse Eisenhowers besøk. Hvorfor kunne ikke Moralsk Opprustning ha ryddet opp for sin kjæledegge, hvis bevegelsen rår over slike altbeseirende kampmidler som det hevdes i propagandaen?

Et annet eksempel fikk vi nettopp inn av døra. Det siste nummer av «MRA Informasjon» er først og fremst viet Kongo. Der har en arbeidsgruppe vært i sving for å ordne opp - med filmframvisninger og konferanser. Blant de personer som bladet hevder ble grepet av den overlegne ideologi, var ingen ringere enn statsminister Lumumba som akkurat i disse dager - samtidig som MRA-bladet distribueres - stiller FN overfor et ultimatum og sender henstillinger til Sovjet om å få militær hjelp. «Mitt hjerte er alltid åpent for dere,» sa Lumumba til Moralsk Opprustnings-truppen. Dette er et av de sitater som straks bombarderes ut over hele verden. Vel, lytter man til Moskva radio, får man et levende inntrykk av at Lumumbas hjerte er åpent for noen hver. Et sitat av president

Kasavubu går ut på at Moralsk Opprustning har «funnet nøkkelten til Afrikas frigjøring». - Dette var like før ragnarokk brøt løs over Kongo.

Hvis frigjøringen av Kongo hadde gått pent og pyntelig for seg, ville Moralsk Opprustning uten blusel ha innkassert hele æren for det. Redigeringen av «MRA Informasjon» var åpenbart lagt opp med dette for øye. Men tro aldri at Moralsk Opprustning etter det som faktisk har skjedd i Kongo, vil si at nei, her bommet vi nok. Her overvurderte vi våre egne muligheter. Her sto vi overfor krefter som vi ikke behersket. Neida, enten blir det hele bortforklart eller så blir det glemt. Og i stedet får vi sitater fra Madagaskar eller et annet sted hvor bevegelsen har ordnet opp. En bevegelse som påstår at den har reddet selveste gamle Storbritannia fra kommunismen, utmerker seg ikke just med sans for dimensjoner og beskjedenhet, skr. «Fremtiden».